

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025

Praha 23. listopadu 2005
Čj. 30556/2005-610/IV. vyř.

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu vydává podle § 107 odst. 10 a § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, v řízení zahájeném dne 27. 7. 2005 podle zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, ve věci sporu mezi společností NEXTRA Czech Republic s.r.o., se sídlem V Celnici 10, Praha 1, IČ: 25683691, zastoupenou na základě pověření ze dne 8. 12. 2005 Mgr. Tomášem Volemanem (dále jen „navrhovatel“) a společností ČESKÝ TELECOM, a.s., se sídlem Olšanská 55/5, Praha 3, IČ: 60193336, zastoupenou na základě pověření ze dne 29. 12. 2003 Ing. Miroslavem Jiráskem (dále jen „odpůrce“), o uzavření Dodatku č. 4 ke Smlouvě o propojení telekomunikačních sítí čj. 110/2003-SIX uzavřené dne 7. 4. 2003, toto

rozhodnutí:

I. Odpůrce je povinen při jednání podle § 79 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích o návrhu Dodatku č. 4 ke Smlouvě o propojení telekomunikačních sítí, uzavřené mezi odpůrcem a navrhovatelem, za účelem poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací vyhovět požadavku navrhovatele na umístění ústředny navrhovatele v prostorách společnosti Nextra s.r.o., se sídlem Mlynské Nivy 43, Bratislava, IČ: 35754354, v objektu SITEL, Kopčianska 20/c, Bratislava, Slovenská republika, ve smyslu jeho návrhu specifikace bodu 2.1.1 Přílohy 2 Dodatku č. 4 ke Smlouvě o propojení telekomunikačních sítí ze dne 7. 4. 2003, čj. 110/2003-SIX.

II. Návrhu navrhovatele na odkladný účinek případného odvolání odpůrce se nevyhovuje.

III. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Správní orgán obdržel dne 27. 7. 2005 podání navrhovatele na zahájení správního řízení ve věci sporu o uzavření Dodatku č. 4 ke Smlouvě o propojení telekomunikačních sítí mezi odpůrcem a navrhovatelem (dále jen „Smlouva o propojení“).

Navrhovatel ve svém návrhu uvedl, že dne 24. 3. 2005 předložil odpůrci návrh na uzavření Dodatku č. 4 ke Smlouvě o propojení, který zcela vychází ze zveřejněného aktuálního textu Referenční nabídky propojení (RIO) odpůrce. Navrhovatel dále uvedl, že jediným předmětem sporu je změna adresy fyzického umístění hlasové ústředny používané navrhovatelem, uvedená v článku 2.1 bod 2.1.1 Přílohy 2 návrhu Dodatku č. 4, tj. přemístění ústředny navrhovatele na území Slovenské republiky.

Navrhovatel ve svém návrhu popsal a v přílohách písemně doložil vzájemná jednání s odpůrcem v předmětné věci. Dále konstatoval, že přestože Český telekomunikační úřad

vydal ke spornému bodu využívání hlasové ústředny navrhovatele, umístěné na území Slovenské republiky pro poskytování služeb na území České republiky, dvě kladná stanoviska, nedošlo k uzavření Dodatku č. 4 ke Smlouvě o propojení.

- Navrhovatel v závěru navrhl, aby správní orgán vydal rozhodnutí, podle něhož by byl:
- a) předmětný Dodatek č. 4 uzavřen ve znění identickém podle v návrhu přiloženého Dodatku č. 4,
  - b) odkladný účinek případného odvolání odpůrce vyloučen z důvodu naléhavého obecného zájmu,
  - c) předběžným opatřením uloženo zahájit testování hlasové ústředny navrhovatele podle Smlouvy o propojení.

K zahájenému řízení se dopisem doručeným správnímu orgánu dne 19. 8. 2005 vyjádřil odpůrce a uvedl, že sporným bodem, který brání uzavření Dodatku č. 4, zůstává umístění ústředny navrhovatele mimo území České republiky, jak navrhovatel uvedl v bodu 2.1.1 Přílohy 2 návrhu Dodatku č. 4. Dále namítl, že nezná ani text článku 3.10 Přílohy 2 návrhu Dodatku č. 4, jak ho měl podle ujednání ze dne 11. 5. 2005 doplnit navrhovatel. Vzhledem ke svému nesouhlasu s popsáním umístěním ústředny odpůrce žádá zamítnutí návrhu navrhovatele v plném rozsahu.

Správní orgán nařídil na den 2. 9. 2005 ústní jednání za účelem projednání sporné části návrhu, tedy bodu 2.1.1 Přílohy 2 návrhu Dodatku č. 4 s tím, že odpůrce se na tomto jednání vyjádří i ke znění článku 3.10 Přílohy 2, jak byl správnímu orgánu doručen v příloze podání navrhovatele a jehož kopii mezitím správní orgán předal odpůrci k dispozici.

Na ústním jednání dne 2. 9. 2005 předložil odpůrce upravený návrh článku 3.10 Přílohy 2. Tento návrh byl s drobnou úpravou oběma účastníky řízení schválen. K samotné sporné části návrhu, tedy k bodu 2.1.1 Přílohy 2 návrhu Dodatku č. 4 konstatoval odpůrce svůj nesouhlas s umístěním ústředny navrhovatele z důvodu, že to odporuje zejména číslovacímu plánu signalizačních bodů přechodové sítě, které jsou vymezeny pro území České republiky. Zároveň odpůrce vyjádřil zásadní obavu ztížené možnosti kontroly dodržování článku 3.10 Přílohy 2.

Na závěr ústního jednání bylo stanoveno, že navrhovatel navrhne způsob kontroly dodržování článku 3.10 Přílohy 2 a odpůrce se k tomuto návrhu vyjádří. Oba účastníci řízení předají svá vyjádření protistraně a zároveň správnímu orgánu.

Z výsledku ústního jednání vyplynulo, že vzhledem k postoji odpůrce k předmětu sporu nelze tento spor vyřešit jiným způsobem řešení podle § 128 zákona o elektronických komunikacích.

Navrhovatel dopisem doručeným správnímu orgánu dne 5. 9. 2005 doplnil text článku 3.10 Přílohy 2 podle závěrů ústního jednání. Odpůrce dopisem doručeným správnímu orgánu dne 8. 9. 2005 navrhl text doplnění smluvních pokut (ve vztahu k plnění povinností podle článku 3.10 Přílohy 2) do Smlouvy o propojení a zároveň uvedl protinávhrý k doplněnému textu článku 3.10 Přílohy 2 od navrhovatele.

Navrhovatel dopisem doručeným správnímu orgánu dne 9. 9. 2005 odsouhlasil text doplnění smluvních pokut, jak je navrhl odpůrce, a dále zapracoval protinávhrý odpůrce do článku 3.10 Přílohy 2. Zároveň se vyjádřil k oprávněnosti kontroly dodržování uvedeného článku ze strany Českého telekomunikačního úřadu.

Ve dnech 21. 9. 2005 a 23. 9. 2005 oba účastníci řízení využili svého práva a seznámili se s podklady pro vydání rozhodnutí. Žádný z nich nenavrhl další doplnění spisu a nevzněl nárok na náklady řízení.

Při rozhodování sporu správní orgán postupoval podle zákona o elektronických komunikacích, podle jehož § 3 je Český telekomunikační úřad (dále též „Úřad“) zřízen jako ústřední správní úřad pro výkon státní správy ve věcech stanovených tímto zákonem, včetně regulace trhu a stanovování podmínek pro podnikání v oblasti elektronických komunikací.

Podle ustanovení § 79 odst. 1 je podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť oprávněn nebo v případě, kdy je požádán jiným podnikatelem, který podle § 13 oznámil podnikání, povinen jednat o propojení za účelem poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací tak, aby bylo zajištěno poskytování a interoperabilita těchto služeb na území členských států.

Podle ustanovení § 80 odst. 1 se propojení sítí zajišťuje na základě písemné smlouvy uzavřené mezi operátory. Podle odst. 3 stejného ustanovení je Úřad oprávněn z podnětu kterékoliv dotčené strany vstoupit do jednání podnikatelů o smlouvě o propojení sítí v odůvodněných případech, je-li to nezbytné pro naplnění cílů regulace uvedených v § 5. Úřad ke sporné části návrhu smlouvy vydá stanovisko, které sdělí smluvním stranám.

Podle odst. 4 stejného ustanovení nedojde-li k uzavření písemné smlouvy o propojení sítí do 2 měsíců ode dne zahájení jednání o návrhu smlouvy, je Úřad oprávněn na základě návrhu kterékoliv smluvní strany rozhodnout spor postupem podle § 127. Součástí návrhu smluvní strany na rozhodnutí sporu musí být návrh smlouvy se specifikací jeho sporných částí.

Podle ustanovení § 127 odst. 1 předseda Rady rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti (§ 7) na základě návrhu kterékoliv stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jejich základě.

Správní orgán nepřistoupil k vydání předběžného opatření, jak požadoval navrhovatel. Institut předběžného opatření (§ 43 správního řádu) správní orgán použije, vyžaduje-li to rychlá a účinná ochrana práv a právem chráněných zájmů fyzických a právnických osob ještě předtím, než bude vydáno správní rozhodnutí ve věci samé a stane se vykonatelným. V daném případě by vydáním předběžného opatření tak, jak požadoval navrhovatel, mohlo dojít k předjímání rozhodnutí ve věci samé. V neprospěch použití tohoto institutu svědčí i to, že správní orgán obdržel podání s návrhem na předběžné opatření až čtyři měsíce poté, co navrhovatel předložil svůj návrh odpůrci.

K předmětu sporu, tedy k možnosti využití hlasové ústředny umístěné na území Slovenské republiky pro poskytování služeb v České republice, vydal Úřad na žádost odpůrce dvě stanoviska, která odpůrce přiložil do spisu.

Správní orgán zastává stanovisko, že umístění technologického zařízení na území Slovenské republiky, které je součástí sítě elektronických komunikací zajišťované operátorem v České republice nebo sloužícího pro potřebu poskytování služeb elektronických komunikací oprávněným podnikatelem v České republice, nebrání česká ani mezinárodní legislativa.

Příslušným zákonům nepodléhá ústředna, nýbrž její provozovatel. Navrhovatel je při komunikačních činnostech vykonávaných na území České republiky povinen postupovat v souladu se zákonem o elektronických komunikacích a jeho prováděcími předpisy a plnit veškeré povinnosti jimi stanovené, nestanoví-li mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, jinak (§ 132 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích). To se týká jak zajišťování sítí elektronických komunikací, tak poskytování služeb elektronických komunikací.

Dodržování povinností lze kontrolovat a v nezbytném případě si je vynutit v souladu s hlavou VII zákona o elektronických komunikacích.

Pro činnosti vykonávané na území Slovenské republiky (provoz ústředny, trasování kabelového vedení ap.) si navrhovatel musí zajistit příslušná oprávnění a dodržovat právní řád Slovenské republiky.

Podle popisu technického řešení, které bylo mimo jiné prezentováno na jednání dne 2. 9. 2005, bude mít předmětná ústředna oddělená fyzická rozhraní sloužící pro příchozí a odchozí národní provoz, oddělené řešení směrování národních hovorů v jednotlivých sítích a oddělené zpracování národních provozů. Část hlasové ústředny sloužící pro poskytování služeb na území Slovenské republiky nebude součástí sítě elektronických komunikací pro poskytování služeb účastníkům v České republice.

Navrhovatel zároveň prohlásil, že zajistí povinnosti podle § 97 a násl. zákona o elektronických komunikacích, a dále že splňuje požadavky vyplývající z ustanovení § 33, § 89, § 98 a § 141 téhož zákona.

Námítky odpůrce ohledně síťových plánů, případně číslovacího plánu signalizačních bodů přechodové sítě, Úřad ve svých stanoviscích již komentoval. Tyto plány jsou na geografickém umístění ústředny nezávislé a vztahují se ke konfiguraci sítě určitého operátora. V daném případě se nejedná o odpůrcem uváděný konflikt pojmů „národní síť“ a „mezinárodní síť“, neboť nedochází k přechodu z jedné národní sítě do druhé a tím nedochází ani k mezinárodnímu provozu.

V průběhu správního řízení, na základě výsledků ústního jednání dne 2. 9. 2005, došlo ze strany navrhovatele k odsouhlasení a zapracování připomínek odpůrce k textu článku 3.10 Přílohy 2 návrhu Dodatku č. 4 (viz výše uvedená korespondence obou účastníků řízení). Tím byla odstraněna námitka odpůrce ohledně textu tohoto článku. Proto se správní orgán zněním tohoto článku dále nezabýval.

Správní orgán při rozhodování postupoval podle zákona o elektronických komunikacích a správního řádu (§ 122 zákona o elektronických komunikacích). Podle ustanovení § 80 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích se propojení sítí zajišťuje na základě písemné smlouvy uzavřené mezi operátory. Tento zákon v žádném svém ustanovení neopravňuje Úřad, aby rozhodnutím správního orgánu byl uzavřen Dodatek č. 4 ke Smlouvě o propojení, jak požadoval navrhovatel.

Podle ustanovení § 79 odst. 1 je podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť oprávněn nebo v případě, kdy je požádán jiným podnikatelem, který podle § 13 oznámil podnikání, povinen jednat o propojení za účelem poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací tak, aby bylo zajištěno poskytování a interoperabilita těchto služeb na území členských států. Správní orgán svým rozhodnutím vyřešil spor, který se vyskytl při jednání podnikatelů, postupem podle § 127 odst. 1 a je nyní na těchto podnikatelích, aby v souladu s § 80 odst. 1 a s tímto rozhodnutím uzavřeli příslušný Dodatek č. 4 ke Smlouvě o propojení.

Na základě výše uvedených skutečností jsem dospěl k závěru, že v dané sporné věci je navrhovatel v právu a proto jsem rozhodl tak, jak je výše uvedeno v první části výroku rozhodnutí.

K požadavku navrhovatele na vyloučení odkladného účinku případného odvolání odpůrce uvádím, že zákon o elektronických komunikacích u sporů vedených podle § 127 vyloučení odkladného účinku odvolání obecně nepředpokládá. V daném případě mají účastníci řízení uzavřenu Smlouvu o propojení, která je dle znalostí správního orgánu

funkční. Nejsou tudíž splněny podmínky ustanovení § 55 odst. 2 správního řádu. Proto jsem neuznal argumentaci navrhovatele ohledně naléhavého obecného zájmu a odkladný účinek případného odvolání nevyloučil, jak je výše uvedeno v druhé části výroku rozhodnutí.

Žádný z účastníků řízení nevznese nárok na náklady řízení, proto jsem rozhodl tak, jak je výše uvedeno v třetí části výroku rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení podat odvolání k Radě Českého telekomunikačního úřadu prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu, na adresu Český telekomunikační úřad se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, poštovní adresa: poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025.

Ing. David Stádník
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu